

Bir Anlığına

– H.T. OSMANOĞ • 13 Mart 2009

Büyük bir sapanın
Taş atan kısmına,
Sıkıştırıp gerseler beni
Sonra da bıraksalar,
Uçsam uçsam
Uzaklaşsam bir an
Her şeyden hızla...

Ve Sonra
Şehirlerarası,
Yolculuk yapan
Otobüslere çarpan,
Sinekler gibi
Çarpsam birden bire
Sağlam bir duvara
Param parça olsa
Bedenim, benliğim
Kurtulur muyum
O zaman,
Ruhumu sarıp sarmalayan
İğneli fıçt gibi acıtan
Bu yalnızlıktan
Bir an...